

Frighed, som gives ved denne Lov, og, hvor det derfor kunde tænkes, at man kunde falde paa at lægge Hindringer i Vejen med Hensyn til Brugen af Kirken. Imidlertid skal jeg, efterat jeg saaledes kortelig har anført, hvad der har bevæget os til at stille dette Endringsforslag, paa Grund af den Udtalelse, vi have hørt fra den ærede Ministers Side, og tillige paa Grund af, at der i disse Dage synes at være Torden og Uveir i Luften paa „et andet Sted“, erklære, at Forslaget tages tilbage.

Da det tilbagetagne Endringsforslag, ikke optoges af Rogen, var det saaledes bortfaldet.

C. C. Møller: Det gjør mig ondt, at jeg ikke ubetinget kan dele den Glæde, som fra flere Sider her i Thinget er blevet udtalt over dette Forslag. Jeg har havt og har mange Betænkkeligheder derved, og disse Betænkkeligheder ere ikke blevne gjendrevne ved, hvad jeg her har hørt. Man har her mindet om, hvilken Stabne dette Forslag havde i Stænderne i 1838, men jeg maa bemærke, at den Modstand, som dengang viste sig mod dette Forslag, ikke udgik fra noget geistligt Medlem, men netop fra et verdsligt Medlem, nemlig den afdøde Hædersmand Carl Neergaard, som stod i Spidsen for den Modstand, der i Stænderforsamlingen reiste sig mod Sagen.

Formanden: Jeg skulde dog ønske, at den ærede Rigsdagsmand vilde opsætte disse Bemærkninger til et andet Stadium af Sagen, da det forekommer mig, at de af ham fremførte Dtringer ikke knyttede sig til nogen af de enkelte foreliggende Paragrapher, og derfor først høre hjemme under Forhandlingen om Looven i dens Heelhed.

C. C. Møller: Mine Bemærkninger være en Indledning, som skulde bane mig Vej til at omtale det Forslag, der er stillet om en ny Paragraph.

Formanden: Ja, men det er taget tilbage.

C. C. Møller: Jeg skal da forbeholde mig senere at fremkomme med, hvad jeg havde isinde at udtale.

Da Ingen mere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Lovforslagets § 1. (see Anhang Sp. 705).

vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

2) Sammes § 2. (see sammesteds).

vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

3) Sammes § 3. (see sammesteds og Sp. 706).

vedtoges eenstemmigt med 70 St.

§§ 4 og 5 fattes derpaa under Forhandling.

Safs: I Anledning af § 4 kunde jeg ønske en noiere Erklæring af den ærede Cultusminister; men, da han ikke er tilstede, og mit Spørgsmaal kommer noget uventet, saa er det muligt, at den ærede Indenrigsminister kan svare derpaa. Det angaaer nemlig Ansørelsen af Forordn. af 30te Mai 1828, naar det i § 4 hedder, at det paahyler Præsten i det Sogn, hvor Barnet er født, at gjøre den i bemeldte Forordn. foreskrevne Anmeldelse, saafremt han ikke ved Udløbet af den i Forordn. foreskrevne Frist modtager den i ovenstaaende § 3 omhandlede Meddelelse om Barnets Daab. Dette synes at kunne tydes saaledes, som om det var en noiere Stadfæstelse paa, hvad man har anseet for at være ophævet i det praktiske Liv, nemlig Fordringen om, at Barnet skal være døbt inden en vis Tid. Jeg vilde derfor spørge den høitærede Cultusminister eller Indenrigsministeren i hans Sted, om Ministeriet som det, der skal sørge for, at Formen bliver iagttaget i Folketirken, ikke vilde erklære, at en Familie meget godt kan være Medlem af den danske evangelisk-lutheriske Kirke her i Landet, fordi den ønsker at udsætte Barnets Daab, naar den forøvrigt i Gæt og Alt bekjender sig til den evangelisk-lutheriske Tro. En Familie kan nemlig meget godt have Skruper ved Daaben og dog vedblive at høre til Kirkesamfundet; den kan f. Ex. ønske at lade Daab og Confirmation forenes sammen. Jeg troer, at der efterhaanden vil fremkomme mange lignende Tilfælde her i Landet, og det vilde være urimeligt, om man paa Grund af saadanne Anordninger, der maae betragtes som